

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. balandžio 7 d.*

Byloje C-153/10

dėl 2010 m. kovo 12 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. balandžio 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, buvusią *Sony Logistics Europe BV*,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai A. Rosas ir P. Lindh (pranešėja),

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. vasario 3 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, buvusios *Sony Logistics Europe BV*, atstovaujamos advokato P. De Baere,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. M. Wissels ir B. Koopman,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir K. Havlíčková,
- Europos Komisija, atstovaujamos B.-R. Killmann ir W. Roels,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 8 t., p. 179, toliau – Muitinės kodeksas), 12 straipsnio 2 ir 5 dalių, 217 straipsnio 1 dalies bei 243 straipsnio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk. 10 t., p. 3), iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 12/97 (OL L 9, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 8 t., p. 3, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 10 ir 11 straipsnių išaiškinimu.
- ² Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Staatssecretaris van Financiën* ir *Sony Logistics Europe BV*, tapusios *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, (toliau – SLE) dėl muitų už vaizdo žaidimų kompiuterius sumokėjimo.

Teisinis pagrindas

Muitinės kodeksas

- 3 Muitinės kodekso 4 straipsnis suformuluotas taip:

„Šiame Kodekse vartojamos šios sąvokos:

<...>

- 5) „Sprendimas“ – bet kuris oficialus aktas, susijęs su muitinės veiklos taisyklėmis, kuriuo muitinė pareiškia apie minėtų taisyklių taikymą konkrečiu atveju ir kuris sukelia teises pasekmes vienam arba keliems konkrečiai nurodytiems arba identifikuojamiems asmenims; ši sąvoka, *inter alia*, apima privalomąją tarifinę informaciją, apibrėžtą 12 straipsnyje;

<...>“

- 4 Kodekso 5 straipsnyje nurodyta:

„1. Kiekvienas asmuo, laikydamasis 64 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir vado-
vaudamasis nuostatomis, priimtomis įgyvendinant 243 straipsnio 2 dalies b punktą,
gali paskirti savo atstovą, įgaliotą atstovauti jam muitinėje atliekant muitinės veiklos
taisyklių nustatytus veiksmus ir formalumus.

2. Toks atstovavimas gali būti:

— tiesioginis, kai atstovas veikia kito asmens vardu ir dėl jo interesų [jo sąskaita],

arba

— netiesioginis, kai atstovas veikia savo vardu, bet dėl kito asmens interesų [kito asmens sąskaita].

<...>

4. Atstovas privalo pareikšti, kad jis veikia dėl atstovaujamojo asmens interesų [atstovaujamojo asmens sąskaita], nurodyti, ar jis veikia kaip tiesioginis, ar kaip netiesioginis atstovas, ir turėti įgaliojimus, suteikiančius teisę veikti kaip atstovui.

Asmuo, kuris nepareiškia, kad jis veikia kito asmens vardu arba dėl jo interesų [jo sąskaita], arba kuris pareiškia, kad veikia kito asmens vardu arba dėl jo interesų [jo sąskaita], neturėdamas atitinkamų įgaliojimų, laikomas veikiančiu savo vardu ir dėl savo interesų [savo sąskaita].

<...>“

5 Šio kodekso 12 straipsnyje numatyta:

„<...>

2. Privalomoji tarifinė informacija arba privalomoji kilmės informacija yra privaloma muitinei, tačiau tik santykiuose su informacijos turėtoju ir tik atliekant tarifinį prekių klasifikavimą ar nustatant prekių kilmę.

Privalomoji tarifinė informacija arba privalomoji kilmės informacija yra privaloma muitinei tik tada, kai ji taikytina prekėms, su kuriomis muitinės formalumai atliekami po šios informacijos išdavimo dienos.

<...>

5. Privalomoji informacija netenka galios, jeigu:

a) informacijai apie tarifus:

<...>

iii) jeigu ji panaikinama arba iš dalies pakeičiama pagal 9 straipsnį ir jeigu apie panaikinimą arba pakeitimą pranešama jos turėtojui.

<...>

6. Privalomosios informacijos, kuri netenka galios vadovaujantis 5 dalies a punkto ii arba iii papunkčiu arba b punkto ii arba iii papunkčiu, turėtojas gali ja naudotis dar šešis mėnesius nuo atitinkamų dokumentų paskelbimo arba šio asmens informavimo dienos, jeigu jis iki tokios priemonės priėmimo remdamasis privalomąja informacija yra sudaręs privalomas vykdyti sutartis dėl atitinkamų prekių pirkimo arba pardavimo. Tačiau produktams, kuriems išduotas importo sertifikatas, eksporto sertifikatas arba išankstinio nustatymo sertifikatas pateikiamas jų muitinio įforminimo metu, nurodytasis šešių mėnesių laikotarpis pakeičiamas sertifikato galiojimo laikotarpiu.

<...>“

6 To paties kodekso 64 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Laikantis 5 straipsnio muitinės deklaraciją turi teisę pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba pasirūpinti, kad jos būtų pateiktos kartu su visais dokumentais, kuriuos reikia pateikti pagal taisykles, reglamentuojančias muitinės procedūras, kuriai deklaruotos prekės, atlikimo tvarką.“

7 Muitinės kodekso 217 straipsnyje patikslinama:

„Kiekvieną importo maito arba eksporto maito sumą, sudarančią skolą maitinei (toliau – maito suma), maitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu:

<...>

- b) teisiškai privaloma sumokėti maito suma viršija sumą, apskaičiuotą remiantis privalomąja informacija;

<...>“

- 8 Kodekso 243 straipsnis yra išdėstytas taip:

„1. Bet kuris asmuo turi teisę apskųsti maitinės priimtus sprendimus, susijusius su maitų teisės aktų taikymu, kurie su juo susiję tiesiogiai ir individualiai.

Bet kuris asmuo, kuris kreipėsi į maitinę su prašymu priimti sprendimą, susijusį su maitų teisės aktų taikymu, ir negavo atitinkamo sprendimo per 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą laikotarpį, taip pat gali pasinaudoti teise pateikti skundą.

<...>

- 2. Teise pateikti skundą galima pasinaudoti:

- a) pradžioje pateikiant skundą maitinės įstaigai, valstybės narės paskirtai vykdyti atitinkamas funkcijas;

- b) po to vadovaujantis valstybėse narėse galiojančiais teisės aktais pateikiant skundą nepriklausomai institucijai, kuri gali būti teisminė institucija arba jai lygiavertė specializuota institucija.“

Igyvendinimo reglamentas

- 9 Pagal Igyvendinimo reglamento 5 straipsnį:

„Šioje antraštinėje dalyje:

- 1) privalomoji informacija: tarifinė informacija, privaloma visoms Bendrijos valstybių narių administracijoms, jei laikomasi 6 ir 7 straipsniuose nustatytų sąlygų;

<...>“

- 10 Šio reglamento 10 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas yra išdėstyti taip:

„1. Nepažeidžiant [Muitinės] kodekso 5 ir 64 straipsnių, privalomąja informacija gali remtis tik jos turėtojas.

2. a) Tarifiniai dalykai: turėtojai atliekant muitinės formalumus, muitinė gali pareikalauti, kad jis informuotų ją apie privalomosios tarifinės informacijos, susijusios su muitinėje įforminamomis prekėmis, turėjimą.

<...>“

- 11 Šio reglamento 11 straipsnyje nurodyta:

„Privalomoji tarifinė informacija, kurią nuo 1991 m. sausio 1 d. teikia valstybės narės muitinė, tampa tokiomis pačiomis sąlygomis privaloma kompetentingoms visų valstybių narių institucijoms.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 Jungtinėje Karalystėje įsteigta bendrovė *Sony Computer Entertainment Europe Ltd.* (toliau – SCEE) yra atsakinga už žaidimų aparatų, išorinių įrenginių ir programų rinkodarą, pardavimą bei platinimą visoje Europos Sąjungoje. Vienas iš šių žaidimų aparatų yra žaidimų kompiuteris *Playstation 2 Computer Entertainment System* (toliau – PS2).
- 13 SCEE ir SLE priklauso tai pačiai bendrovių grupei, ir šioje grupėje SLE teikia logistikos paslaugas kitoms grupės įmonėms. 1997 m. balandžio 1 d. SCEE ir SLE sudarė sutartį, kurioje buvo numatyta, kad SLE padeda SCEE importuojant ir sandėliuojant Europos žaidimų aparatų, tarp jų ir PS2, atsargas. SLE yra įpareigota pateikti muitinės deklaracijas, susijusias su šiais aparatais.

- 14 Nuo 2000 m. lapkričio mėn. iki 2001 m. gegužės mėn. SLE importavo PS2 į Nyderlandus ir už SCEE, tačiau savo vardu ir savo sąskaita pateikė šių prekių muitinės deklaracijas. Ji nurodė, kad PS2 turi būti priskiriama 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) (2000 m. įvykdytiems importams taikytina šio reglamento redakcija, galiojusi jį iš dalies pakeitus 1999 m. spalio 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2204/1999 (OL L 278, p. 1), o 2001 m. įvykdytiesiems – redakcija, galiojusi jį iš dalies pakeitus 2000 m. spalio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2263/2000 (OL L 264, p. 1)) I priede įtvirtintos Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – NK) 9504 10 00 tarifinei subpozicijai. Už 9504 10 00 tarifinės subpozicijos prekes 2000 m. reikėjo mokėti 2,2 % dydžio muitą, o 2001 m. – 1,7 %. Nyderlandų muitinė pareikalavo SLE sumokėti atitinkamus muitus.
- 15 SLE pareiškė ieškinį dėl šio reikalavimo, nurodydama, kad iš tiesų PS2 turėjo būti priskirti KN 8471 49 90 subpozicijai. Reikia pabrėžti, kad šiai subpozicijai priskirtos prekės yra atleistos nuo muitų.
- 16 Šiame ieškinyje SLE remiasi procesu, kurį SCEE pradėjo prieš Jungtinės Karalystės muitinę. Iš tiesų 2000 m. spalio 19 d. ji pateikė SCEE privalomąją tarifinę informaciją (toliau – PTI), susijusią su PS2 ir kurioje PS2 buvo priskirti KN 9504 10 00 tarifinei subpozicijai.
- 17 SCEE pateikė ieškinį Jungtinės Karalystės teisme, siekdama užginčyti šį priskyrimą. Pasibaigus šiam procesui 2001 m. birželio 12 d. Jungtinės Karalystės muitinė išdavė SCEE 2000 m. spalio 19 d. įsigaliojusią pakeistą PTI ir PS2 priskyrė KN 8471 49 90 tarifinei subpozicijai.

- 18 Nyderlandų muitinėje SLE rėmėsi SCEE pateikta pakeista PTI.
- 19 2007 m. gruodžio 11 d. *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nusprendė, kad SLE Nyderlandų muitinėje galėjo remtis Jungtinės Karalystės muitinės SCEE pateikta pakeista PTI, kai pateikė muitinės deklaracijas nuo 2000 m. spalio 19 d. iki 2001 m. birželio 12 dienos. Taigi šis teismas nusprendė, kad PS2 turėjo būti priskirti KN 8471 49 90 tarifinei subpozicijai.
- 20 *Staatssecretaris van Financiën* (finansų ministras) *Hoge Raad der Nederlanden* pateikė kasacinį skundą dėl 2007 m. gruodžio 11 d. sprendimo.
- 21 Šis teismas abejoja dėl PTI galiojimo nuo 2000 m. spalio 19 d. iki 2001 m. birželio 12 d., SLE galimybės remtis šia PTI ir teisėtų lūkesčių, kuriuos importuotojas gali turėti, remdamasis tuo, kad Nyderlandų muitinė pagal savo taisykles turėjo atsižvelgti į tretiesiems asmenims pateiktą PTI dėl tokių pačių prekių.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Bendrijos teisė, konkrečiau kalbant, <...> muitinės kodekso 12 straipsnio 2 ir 5 dalys bei 217 straipsnio 1 dalis ir <...> Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnis kartu su [Muitinės] kodekso 243 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad byloje dėl

mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių prekių išduotą privalomąją tarifinę informaciją, dėl kurios tuo metu vyko ginčas teisme, tačiau kuri galiausiai buvo pakeista?

2. Atsakius į pirmąjį klausimą teigiamai: ar prekes deklaruojantis deklarantas, kuris, pateikdamas muitinės deklaracijas dėl išleidimo į laisvą apyvartą, veikia savo vardu ir savo sąskaita, tokiu atveju, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali remtis privalomąja tarifine informacija, kurios turėtojas yra ne šis asmuo, o susijusi bendrovė, kurios pavedimu šis asmuo pateikė šias deklaracijas?

3. Atsakius į antrąjį klausimą neigiamai: ar Bendrijos teise draudžiama suinteresuotajai šaliai tokiu atveju, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, remtis nacionalinės teisės aktu, kuriuo nacionalinės valdžios institucijos sukuria teisėtus lūkesčius, jog deklaruojamų prekių tarifiniam klasifikavimui galima remtis trečiajam asmeniui toms pačioms prekėms išduota tarifine informacija?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl antrojo klausimo

- ²³ Antruoju klausimu, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, prašymą priimti prejudicinių sprendimą pateikęs teismas klausia Teisingumo Teismo, ar Muitinės kodeksas ir Įgyvendinimo reglamentas turi būti aiškinami taip, kad deklarantas, kuris pateikia

muitinės deklaracijas savo vardu ir savo sąskaita, gali remtis PTI, kurios turėtojas yra ne jis pats, bet bendrovė, su kuria jis susijęs ir kurios prašymu pateikė deklaracijas.

- ²⁴ Pirmiausia reikia priminti, kad PTI siekiama suteikti ūkio subjektui teisinį tikrumą, kai kyla abejonių dėl prekės klasifikacijos pagal galiojančią muitinės nomenklatūrą (žr. 2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Schenker*, C-199/09, Rink. p. I-12311, 16 punktą), taip jį apsaugant nuo bet kokio vėlesnio muitinės pozicijos dėl šios prekės klasifikavimo pasikeitimo (žr. 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Lopex Export*, C-315/96, Rink. p. I-317, 28 punktą).
- ²⁵ Iš Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 10 ir 11 straipsnių nuostatų matyti, kad tik PTI turėtojas gali ja remtis šią PTI pateikusios muitinės ir kitų valstybių narių muitinių atžvilgiu.
- ²⁶ Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad PTI gali naudotis tik jos turėtojas (2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Intermodal Transports*, C-495/03, Rink. p. I-8151, 27 punktas).
- ²⁷ Vis dėlto Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnyje nurodoma, kad PTI gali remtis tik jos turėtojas nepažeidžiant Muitinės kodekso 5 ir 64 straipsnių. Šie straipsniai susiję su muitinės deklaracija, kai ją pateikia kitas asmuo nei importuotojas. Tai reiškia, kad taisykle, pagal kurią PTI gali remtis tik jos turėtojas, nedraudžiama šiam asmeniui pateikti muitinės deklaracijos per trečiąjį asmenį.

- 28 Muitinės kodekso 64 straipsnyje nurodyta, kad laikantis 5 straipsnio muitinės deklaraciją raštu turi teisę pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti prekes muitinės įstaigai arba pasirūpinti, kad jos būtų pateiktos kartu su visais dokumentais.
- 29 Muitinės kodekso 5 straipsnyje įtvirtintos taisyklės, susijusios su atstovavimu muitinėje atliekant muitinės veiklos taisyklių nustatytus veiksmus ir formalumus. Atstovo gauta PTI vėliau gali remtis ūkio subjektas, kurio sąskaita veikė atstovas. Be to, atstovas, veikdamas PTI turėtojo sąskaita, gali ja remtis kitų valstybių narių muitinių, nei pateikusi PTI, atžvilgiu.
- 30 Muitinės kodekse išsamiai reguliuojama teisė atstovauti muitinėje. Šio kodekso 5 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad atstovavimas gali būti tiesioginis ar netiesioginis. Kai atstovaujama tiesiogiai, atstovas veikia kito asmens vardu ir jo sąskaita. Kai atstovaujama netiesiogiai, jis veikia savo vardu, bet kito asmens sąskaita. Be to, valstybės narės gali nuspręsti, kad jos teritorijoje atstovas turi būti muitinės tarpininkas.
- 31 Be to, šio kodekso 5 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodoma, kad asmuo, kuris nepareiškia, kad jis veikia kito asmens vardu arba jo sąskaita, arba kuris neturi atitinkamų įgaliojimų, laikomas veikiančiu savo vardu ir savo sąskaita. Tai reiškia, kad apie atstovavimą turi būti pranešta ir jis negali būti preziumuojamas.
- 32 Tačiau iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir SLE Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad ši importavo PS2 savo vardu ir savo sąskaita dėl to, jog šio

importo laikotarpiu, t. y. nuo 2000 m. lapkričio iki 2001 m. gegužės mėn., Nyderlandų Karalystė leido atstovauti muitinėje muitinės tarpininkams.

- 33 Darytina išvada, kad SLE neveikė kaip SCEE atstovė, todėl ji negalėjo remtis PTI, kurios turėtoja buvo SCEE, Nyderlandų muitinės atžvilgiu.
- 34 Šiuo atžvilgiu, remiantis aplinkybe, kad SCEE ir SLE priklausė tai pačiai bendrovių grupei ar kad pastaroji buvo SCEE atstovė mokesčių srityje Nyderlanduose, jai negali būti suteiktas atstovės statusas muitinės kodekso 5 straipsnyje pavartota prasme.
- 35 Remiantis šiais svarstymais darytina išvada, jog į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 10 ir 11 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad deklarantas, kuris pateikė muitinės deklaracijas savo vardu ir savo sąskaita, negali remtis PTI, kurios turėtojas yra ne jis pats, bet bendrovė, su kuria jis susijęs ir kurios prašymu pateikė šias deklaracijas.

Dėl pirmojo klausimo

- 36 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia, ar Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 ir 5 dalys bei 217 straipsnio 1 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnis kartu su muitinės kodekso

243 straipsniu turi būti aiškinami taip, kad byloje dėl mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių prekių išduotą PTI. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar reikia atsižvelgti į šią PTI, jei importuojant teisme buvo nagrinėjama byla dėl jos galiojimo ir ji buvo galiausiai pakeista tik importavus.

37 Pagal Muitinės kodekso 243 straipsnį bet kuris asmuo turi teisę apskūsti muitinės priimtus sprendimus, susijusius su muitų teisės aktų taikymu, kurie su juo susiję tiesiogiai ir individualiai. Iš Muitinės kodekso 4 straipsnio 5 punkto matyti, kad PTI yra sprendimas minėtame 243 straipsnyje pavartota prasme.

38 Pagrindinė byla susijusi su prekės tarifiniu klasifikavimu ir atitinkamų muitų sumokėjimu. Grįsdama savo prieštaravimus SLE remiasi kitos valstybės narės muitinės įstaigų SCEE pateikta PTI. Todėl atrodo, kad šis ginčas gali būti nagrinėjamas kaip skundas Muitinės kodekso 243 straipsnyje pavartota prasme.

39 Kaip matyti iš šio sprendimo 33 ir 35 punktų, asmuo negali remtis PTI, kurios turėtojas jis nėra, nebent šis asmuo veikia kaip atstovas.

40 Pagal Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnį PTI yra privaloma muitinės įstaigoms tik kai ja remiasi jos turėtojas ar atstovas. Nepatenkinus šių sąlygų teismas, į kurį kreiptasi laikantis Muitinės kodekso 243 straipsnio 2 dalies ir kuriam pateikta PTI, negali šiai PTI suteikti su ja susijusios teisinės galios.

- 41 Vis dėlto PTI, kaip įrodymu, gali remtis kitas asmuo nei jos turėtojas. Iš tiesų, kadangi įrodymo sąvoka Sąjungos teisėje neregamentuojama, vykstant tokiems patiems procesams, kaip antai numatyti Muitinės kodekso 243 straipsnyje, visi valstybių narių procesinėje teisėje pripažįstami įrodymai yra iš esmės priimtini (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Met-Trans ir Sagpol*, C-310/98 ir C-406/98, Rink. p. I-1797, 29 punktą).
- 42 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, jog aplinkybė, kad asmeniui, nesusijusiam su nacionaliniame teisme nagrinėjamu ginču, kitos valstybės muitinė, kurios sprendimai nėra apskūsti teisme pagal vidaus teisę, išdavė konkrečiai prekei PTI, ir ši muitinė KN poziciją aiškina lyg ir kitaip, nei ją supranta nacionalinis teismas šioje byloje aptariamo produkto atžvilgiu, turėtų įpareigoti šį teismą būti itin atidžiam sprendžiant, ar dėl tinkamo KN taikymo tikrai nėra pagrįstų abejonių (žr. minėto Sprendimo *Intermodal Transports* 34 punktą).
- 43 Taigi iš šios teismo praktikos matyti, kad teismas, nagrinėjantis ginčą dėl prekės tarifinio klasifikavimo ir atitinkamų muitų sumokėjimo, turi atsižvelgti į nesusijusiam asmeniui išduotą PTI.
- 44 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus į pirmąjį pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 ir 5 dalys bei 217 straipsnio 1 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnis kartu su Muitinės kodekso 243 straipsniu turi būti aiškinami taip, kad byloje dėl mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kaip įrodymą kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių prekių išduotą PTI, šiai PTI nesukeliant su ja susijusių teisinių pasekmių. Vis dėlto nacionalinis teismas turi

patikrinti, ar taikytinose atitinkamos valstybės narės procesinėse normose numatyta galimybė pateikti tokius įrodymus.

Dėl trečiojo klausimo

⁴⁵ Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Muitinės kodeksas ir Įgyvendinimo reglamentas turi būti aiškinami taip, jog dėl nacionalinės teisės akto, kuriame nacionalinėms įstaigoms dėl deklaruo-tų prekių tarifinio klasifikavimo suteikta galimybė remtis trečiajam asmeniui pateik-ta PTI dėl tų pačių prekių, galėjo atsirasti importuotojų teisėti lūkesčiai remtis šiuo nurodymu.

⁴⁶ Reikia pabrėžti, kad pagal sprendimą pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą Nyderlandų muitinės vadove buvo numatyta, kad: „tik turintysis teisę gali remtis PTI [ir kad] bet kuriuo atveju visos pateiktos prekės turi visais atžvilgiais atitikti PTI esantį prekių apibūdinimą. Jei importuotojas remiasi galiojančia PTI, į kurią jis neturi teisės, tačiau jis teikia deklaraciją, susijusią su tokios pačiomis prekėmis, kokios apibūdintos PTI, klasifikavimas turi atitikti tą, kuris nurodytas PTI“.

⁴⁷ Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad teisėtų lūkesčių apsau-gos principu negali būti remiamasi pažeidžiant aiškią Sąjungos teisės nuostatą, o

už Sąjungos teisės taikymą atsakingos nacionalinės institucijos elgesys, prieštaraujantis šiai teisei, ūkio subjektams negali sukurti teisėtų lūkesčių naudotis Sąjungos teisei prieštaraujančia tvarka (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Krücken*, 316/86, Rink. p. 2213, 24 punktas; 1993 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Lageder ir kt.*, C-31/91–C-44/91, Rink. p. I-1761, 35 punktas ir 2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-94/05, Rink. p. I-2619, 31 punktas).

48 Muitinės kodekso 12 straipsnyje išsamiai reguliuojamos PTI išdavimo sąlygos, jos teisinė galia ir galiojimo laikotarpis. Be to, Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodoma, kad tik PTI turėtojas ir atstovas, veikiantis šio turėtojo sąskaita, gali ją remtis.

49 Atrodo, kad Nyderlandų muitinės įstaigos, atsakingos už Sąjungos teisės taikymą, PTI suteikė tokią pačią teisinę galią, neatsižvelgiant į tai, ar ja remiasi trečiasis asmuo, ar turėtojas. Taigi šios įstaigos, taikydamos muitinės vadovą, elgėsi prieštaraudamos Sąjungos teisei, ir remiantis šiuo elgesiu negalėjo atsirasti ūkio subjektų teisėti lūkesčiai.

50 Todėl į trečiąją pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Muitinės kodekso 12 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad dėl nacionalinės teisės akto, kuriame nacionalinėms įstaigoms dėl deklaruotų prekių tarifinio klasifikavimo suteikta galimybė remtis trečiajam asmeniui pateikta PTI dėl tų pačių prekių, negalėjo atsirasti importuotojų teisėti lūkesčiai remtis šiuo nurodymu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97, 12 straipsnio 2 dalis ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 12/97, 10 ir 11 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad deklarantas, kuris pateikė muitinės deklaracijas savo vardu ir savo sąskaita, negali remtis PTI, kurios turėtojas yra ne jis pats, bet bendrovė, su kuria jis susijęs ir kurios prašymu pateikė šias deklaracijas.
2. Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 82/97, 12 straipsnio 2 ir 5 dalys bei 217 straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 12/97, 11 straipsnis kartu su Reglamento Nr. 2913/92 243 straipsniu turi būti aiškinami taip, kad byloje dėl mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kaip

įrodymą kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių prekių išduotą PTI, šiai PTI nesukeliant su ja susijusių teisinių pasekmių. Vis dėlto nacionalinis teismas turi patikrinti, ar taikytinose atitinkamos valstybės narės procesinėse normose numatyta galimybė pateikti tokius įrodymus.

- 3. Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 82/97, 12 straipsnis ir Reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 12/97, 10 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad dėl nacionalinės teisės akto, kuriame nacionalinėms įstaigoms dėl deklaruotų prekių tarifinio klasifikavimo suteikta galimybė remtis trečiajam asmeniui pateikta PTI dėl tų pačių prekių, negalėjo atsirasti importuotojų teisėti lūkesčiai remtis šiuo nurodymu.**

Parašai.